

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

hensyn til den øgede fare, der er opstået f. eks. ved anvendelsen af flere nye kemiske stoffer, til den indstilling, der er i samfundet overfor den sundhedsfare, som kan optræde på arbejdsstedet, og overfor det, som man må synes er rimeligt med hensyn til arbejderens velbefindende under arbejdet, både fysisk og psykisk. Man har indarbejdet den praksis, som har udviklet sig, man har indarbejdet de forskrifter, som er gennemprøvet og praktiseret gennem længere tid, og indsat dem i dette lovforslag, og så har man indført en del mindre nydannelser.

Det, som arbejderbeskyttelseslovgivningen først satte ind på, var forebyggelse af ulykkestilfælde. Det var jo så iøjnefaldende, at når en mand var kommet til skade ved et ulykkestilfælde, kunne man føre det hen til hans arbejdsforhold. Det var så grelt, hvad der var sket, at man var klar over, at der var noget at sætte ind på, men det var langt mere u håndgribeligt at efterspore den fare for sundheden, som kunne følge af en beskæftigelse. Dertil krævedes en udvikling af arbejds-hygienen. Nu synes jeg nok, at den konservative ordfører stillede sig mægtig skeptisk overfor arbejds-hygienen og dens udvikling. Jeg tror nok, man må sige, at der i den sidste menneskealder er sket en betydelig forøgelse af indsigten på dette område, og efterhånden som denne indsigt vokser, bliver det netop også nødvendigt at kunne tage hensyn dertil i arbejderbeskyttelsen; men for at dette kan ske, må man, som praksis har været i tilsynet, og som det nu er indarbejdet i lovforslaget, have speciallæger.

Det ærede medlem hr. Boeck-Hansen sagde, at han troede nok, at det havde været klogere og bedre at benytte sundhedsstyrelsen og embedslægerne noget mere end disse speciallæger. Dertil må jeg sige, at såvidt mig bekendt er ordningen med de læger, som nu anvendes i fabriktilsynet, blevet truffet netop i samarbejde med sundhedsstyrelsen, efter at man i en årrække havde prøvet samarbejdet med embedslægerne. Det er klart, at embedslægerne — de være så dygtige de være vil — i almindelighed ikke kan være specialister med hensyn til erhvervs sygdomme og med hensyn til de specielle forhold, som vedrører arbejdssteder, og det har derfor vist sig at være til-

trængt at få læger ind i tilsynet. Det var allerede i 1920'erne, at spørgsmålet om, at få læger ind rejstes fra fabriktilsynets side, og i begyndelsen af 1930'erne fik man den første fabriklæge. Jeg tror, at det blev klart for alle, der fulgte med i disse problemer, at det var ganske overordentlig nødvendigt, at der kom arbejds-læger ind i tilsynet. Jeg minder om nogle dødsfald, der skete på en skurepulverfabrik. Det var en fabrik, som havde været under regelmæssigt tilsyn, men netop fordi vi ikke havde vore specialister, havde man ikke været opmærksom på den dødelige silicosefare, som fulgte med denne produktion. Det er derfor efter min mening et stort gode, at lægerne, som ikke var hjemlet i den nugældende lov, er optaget i det foreliggende lovforslag.

Jeg vil samtidig sige et par ord om det laboratorium under fabriktilsynet, som har været i funktion nu et par år. Dette laboratorium supplerer lægerne og teknikernes arbejde, det efterspører sygdomsfaren og tager f. eks. luftanalyser i en virksomhed, hvor der er mulighed for, at der er giftige stoffer i luften. Det analyserer denne luft, det analyserer f. eks. formpulder med henblik på, om det indeholder fri kiseltsyre, det analyserer opløsningsmidler for at se, om de indeholder skadelige stoffer, og det analyserer glasur med henblik på, om den indeholder blyholdig emaille. Og hvad opnår man derved? Man opnår at få underbygget de krav, som stilles til virksomhederne, og man opnår, at man ikke behøver at stille visse krav, som man ellers ikke ville turde undlade at stille. Jeg tror derfor, at det er i alles interesse, at laboratoriet er blevet optaget i lovforslaget og dermed vil blive anerkendt.

Lovforslaget indeholder et afsnit om sundheds- og velfærdsforanstaltninger, som skal gælde for alle faste arbejdspladser indenfor håndværk, industri, handel og kontorer. Det er i det store og hele i overensstemmelse med de forskrifter, som fabriktilsynet tidligere har fulgt. Nu sagde den ærede konservative ordfører, at han havde meget imod, at dette var en rammelov. Jeg vil gerne spørge: hvordan i alverden skulle man lave en lov, som indeholdt alle de forskrifter, der kan blive brug for på alle disse områder? I sammenligning med den nugældende lov er dette lovforslag mindre en rammelov, idet man her har optaget en hel del bestem-